

[Maisted]

ladt, bør regeringen efter spørgerens mening træffe snarlige foranstaltninger til sådan folkeafstemning, eksempelvis i forbindelse med lokalvalgene den 19. november 1985.

Svar (13/8 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Der er hverken i grundloven eller i lovgivningen i øvrigt fastsat bestemmelser, der er til hinder for, at et politisk parti har et programpunkt med det indhold, at flygtninge og fremmedarbejdere bør udvises. Der er således intet til hinder for, at et politisk parti arbejder på, at den danske lovgivning indrettes i overensstemmelse hermed, og at Danmark frigør sig for sine internationale forpligtelser i denne henseende.

Den særlige bestemmelse i straffelovens § 266 b omfatter alene den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse eller tro.

Spm. nr. S 1516

Til *ministeren for offentlige arbejder* (31/7 85) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren tilstille folketinget et meningsfuldt skøn over udgifterne ved etableringen af et landsdækkende, integreret bredbåndnet udbygget til alle landets husstande ved år 2000?«

Begrundelse

Med vedtagelsen af hybridnetsforliget tog regeringspartierne og socialdemokratiet et første skridt på vejen mod etableringen af et landsdækkende, integreret bredbåndnet – dvs. et net, der forbinder alle landets borgere med hinanden med tovejsforbindelser, der kan rumme lyd, billede og data. I den offentlige debat er det indtil nu blevet anslået, at det ville koste 100 mia kr. at nå frem til dette mål.

Meget tyder dog på, at det rigtige tal snarere er 200 mia 1985-kroner. På det punkt er erfaringerne fra bredbåndsforsøgene i Vest-

tyskland, USA, Japan og Biarritz i Frankrig aldeles entydige.

Jeg har tidligere forsøgt at få ministeren til at bekræfte dette, jfr. spørgsmål nr. S 1435. Med klassisk arrogance svarede ministeren, at spørgsmålet var meningsløst, fordi den teknologiske udvikling går så hurtigt og er så uoverskuelig.

Uanset dette må det dog formodes, at forligspartierne har interesseret sig for, hvad det ville koste at realisere målet: det landsdækkende, integrerede bredbåndnet. Forhandlingerne var ganske vist mørkelagte – men bagefter skulle det vel være muligt at få oplyst, hvad de trufne beslutninger må antages at koste.

Det er klart, at en sådan prognose vil være behæftet med usikkerhed. Det gælder for alle fremtidsorienterede konsekvensberegninger af store anlægsarbejder. Men så må ministeren gøre opmærksom på disse usikkerheder.

Det offentliges samlede nettoudgifter i 1985 er budgetteret til 274 mia kr. I det lys er det ret afgørende, om en enkelt minister og hans efterfølgere har tænkt sig at bruge 100 mia kr. eller 200 mia kr. i løbet af de næste femten år.

Svar (9/8 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Af bilag 5 til mediekommissionens betænkning nr. 974/1983 om kabelproblematikken og fremførelsen af udenlandsk fjernsyn fremgår, at studieselskabet Danmedia i 1980 har anslået de totale private og offentlige anlægsinvesteringer ved etableringen af et landsdækkende integreret bredbåndnet til ca. 44 mia kr. (i 1980-priser) fordelt over perioden 1986–2000. Hertil skal lægges et beløb af tilsvarende størrelsesorden til anskaffelse af privatejede terminaler (TV-apparater, EDB-terminaler, tekstterminaler m.v.). De samlede investeringer andrager ifølge dette skøn i dagens priser således ca. 100 mia kr.

Den angivne størrelsesorden er bekræftet i en senere rapport fra Danmedia (rapport nr. 5, august 1983).

Ovennævnte skøn er ifølge sagens natur behæftet med meget stor usikkerhed. Dertil kommer, at resultatet vil afhænge af de opstillede beregningsforudsætninger. Som eksempel kan nævnes, at amerikanske bred-